

ΚΑΚΟΙ ΠΡΟΦΗΤΑΙ

Κατά τὴν ἐπὶ Τίτου πολιορκίαν τῆς Ἱερουσαλήμ, λέγει ὁ Ἰωσήπος Φλάβιος νομίζω, ἄγνωστός τις ἀνὴρ ἐθεάθη περιφερόμενος ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ἐπὶ ἑπτὰ συνεχεῖς νύκτας κραυγάζων: Ἀλλοίμονον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ! Τὴν ἐβδόμην νύκτα ὁ ἀπαίσιος αὐτὸς προφήτης ἠκούσθη κραυγάζων: Ἀλλοίμονον εἰς ἐμέ! παρευθὺς δὲ λίθος βλήθεις ἐκ τῶν ρωμαϊκῶν πολιορκητικῶν μηχανῶν ἐφόρευεν αὐτόν.

Τὴν αὐτὴν πένθιμον προφητείαν ἀκούομεν καὶ ἡμεῖς ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας ἀπαίσίως ἀντηχοῦσαν ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου. Ἀνέρχονται ἐπὶ τοῦ βήματος ῥήτορες παχύδερμοι, ῥήτορες ὀξύρρυχοι, ῥήτορες μακρόποδες καὶ μακραύχενες ὡς πελαργοὶ καὶ κράζουσιν ἀπαίσια μαντευόμενοι περὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν, διὰ διαβεβαιώσεων τολμηρῶν μέχρις αὐθαδεΐας, διὰ θρηνησιῶν δι' ἀπολόγων ἀνοσιῶν. Ἀνεμένομεν τὴν ἀνοιξιν ἢ ἀκούσωμεν τὸ χαροποιὸν κελῶδες τῶν πτηνῶν καὶ ἀκούομεν τοὺς δυσσιῶνους κρωγμοὺς τῶν κοράκων. Ἀνεμένομεν ἢ ἀκούσωμεν εἰς τὴν βουλὴν ῥήματα ὑψηλῆς φιλοπατρίας, ἢ ἴδωμεν αὐτὴν συνασπίζομένην ἀπέναντι τοῦ κοινοῦ κινδύνου, ἀποτελοῦσαν ὄγκον συμπαγῆ, ἐπίσημον, ἐπιβλητικόν, ἐλέγχουσαν τὴν ἀπρονοήσιαν καὶ τὴν ἀπραξίαν, καταδικάζουσαν τὸν ψοφοδεῆ δισταγμὸν, ἐπιβάλλουσαν μὲ φωνὴν βροντώδη τὸ ἀναλλοίωτον τοῦ ἔθνους θέλημα, περικλείουσαν διὰ τῆς ἀποφασιστικῆς τῆς στάσεως ἐντὸς ἀδιεξόδου κύκλου τὴν κυβέρνησιν (καὶ αὐτὴν προσέτι τὴν βασιλείαν, ἂν αὐτὴ εἴη ἢ διαστῆσαι), ἢ ἀφαιροῦσαν ἔστω ἀπὸ τὰς ἀνικάνους χεῖρας τῆς τὴν ἐξουσίαν καὶ παραδίδουσαν αὐτὴν εἰς ἄλλας στιβαρωτέρας ὑπὸ τὸν ἀπαραίτητον ὁμως ὄρον τῆς ταχίστης διασώσεως τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Ἄλλ' ἀντὶ τούτων βλέπομεν φατρίας διαπληκτιζομένας χυδαίως, ἐπίδειξιν ἄσκοπον καὶ ἀπὸ ῥητορικῆς, παράτασιν ἀρόρητον ἀπεχθοῦς ἀδολεσχίας, χρῆσιν ἀνόητον πατριωτικῶν κοινοτοπιῶν χάριν μωρᾶς δημοκοπίας, κατατριβὴν ἀσύγνωστον χρόνου πολυτίμου, θρασεῖας ἀτιμωτικῆς εἰσηγήσεως, ἀθυροστομίαν ἐθνοβλαβῆ, τερατώδη σχέδια ἡμιμέτρων, ἐπαμφοτερισμὸν δόλιον, σιγὴν ἐνοχῶν ἢ ἰδιοτελῆ. Ἐὰν ἠκούσθη καὶ τις ἀνδρική φωνὴ ἐλέγχου ὑπενθυμίζουσα εὐγλώττως τὸ καθῆκον καὶ τὴν ὑποχρέωσιν καὶ πατάσσουσα ἐν ἀνεξαρτήτῳ φρονήματι καὶ τὴν ἀπελπιστικὴν νωθρότητα τῶν μὲν καὶ τὴν ραδιοῦργον ἐπιβουλὴν τῶν ἄλλων, ἔμεινεν αὕτη ἀπομεμονωμένη, ἐπηκολούθησε δὲ μετ' αὐτὴν μακρὰ λιτανεῖα γοερῶν μοιρολογίων καὶ ἠκούσαμεν ἐφέτος τοὺς θρήνους τοῦ Ἐπιταφίου δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς. Οἱ μακρόποδες ῥήτορες καὶ οἱ νεήλυδες *μισσιογάριοι*, ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τοῦ κανοναρχοῦντος ἡγέτου, ἐταλάνισαν ἐλεγειακώτατα τὴν πατριδα τῶν καὶ ἀνεφώνησαν καθ' ἑκάστην ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας: Ἀλλοίμονον εἰς τὴν Ἑλλάδα! ὡς ὁ ἀπαίσιος ἐκεῖνος προφήτης τῆς Ἱερουσαλήμ οὐ ἐν ἄρχῃ ἐμνήσθη. Δὲν ἐπεξέτειναν ὁμως μετριοφρόνως καὶ ἐφ' ἑαυτῶν τὸν ταλανισμόν, ὡς ὁ ταλαίπωρος Ἰουδαῖος. Αὐτοὶ μάλιστα μακαρίζουσιν ἑαυτούς, διότι νομίζουσιν ὅτι οὐδεμίαν εὐθύνην ὑπέχουσι καὶ ἀντὶ λίθων προσδοκῶσι στεφάνους. Ρίπτοντες τὸν σπόρον τῆς δυσνοίας καὶ τῆς ἀποθαρρύνσεως εἰς τοιαύτας ὑπερτάτας στιγμὰς φρονοῦσιν ὅτι παρέχουσιν ἐκδούλευσιν σημαντικὴν εἰς τὸ ἔθνος, ἐκδούλευσιν διὰ τὴν ὁποίαν ἢ ἐλαχίστη τῶν ἀμοιβῶν θὰ ἦτο ἢ παροχὴ ἐνός ἐλεεινοῦ ὑπουργικοῦ χαρτοφυλακίου καὶ ἢ ἀνιδρυσίς νέων ὑπουργικῶν δυναστειῶν ἐπὶ τῶν συντριμμάτων τῆς πατρίδος τῶν!

Ἐπὶ μῆνας ἕξ οἱ καλοὶ αὐτοὶ κύριοι ἔφερον ἀξιεπαίνως φημὸν εἰς τὸ στόμα τῶν, χωρὶς κανεῖς νὰ τοὺς βιάζῃ. Τώρα,

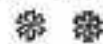
σκανδαλισθέντες ἴσως διότι ἡ Ἀστυνομία ἐπιβάλλει τὸν φημὸν εἰς τοὺς κύνας, αὐτοὶ ἀφαιροῦσι τὸν ἰδικόν τῶν.

Μὰς ἄφησαν νὰ κατέλωμεν σχεδὸν μέχρι τοῦ πυθμένου τοῦ βαράθρου χωρὶς νὰ μᾶς ἀποτρέψωσι καὶ διὰ μιᾶς καθ' ἣν στιγμὴν ἴσως ἢ ἀνάβασις ἤθελεν εἶνε πολὺ κινδυνωδέστερα τῆς περαιτέρω καταβάσεως, μὰς φωνοῦσι: Μὴ προχωρήσητε! ἀνέλθετε! μετ' ἀταραξίας ἥτις θὰ ἦτο κωμικὴ ἂν δὲν ἦτο ἐπονεϊδιστος.

Καὶ τοῦλάχιστον ἂν ἔλεγον: «ἐπιστρέψατε» ὑπομονή! ἀλλ' ὄχι! λέγουσι: «Μεῖνατε αὐτοῦ ὅπου εὕρισκεσθε· μεῖνατε αὐτοῦ ἀκίνητοι, ἐξηντλημένοι, βραχθυμένοι!»

Τὸ ἔθνος ἐξωπλίσθη καὶ ὑπεβλήθη καρτερικῶς εἰς ἀνυπολαγίστους θυσίας. Τὸ ἐμπόριον κατεστράφη, ἢ πίστις ἐξέλιπε, τὸ φάσμα τῆς πενίας πλανᾶται ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς γῆς καὶ κρούει καὶ αὐτὰς τὰς θύρας ἃς δὲν συνείθιζε πρότερον νὰ κρούῃ. Οἱ ἄγροί ἐμειναν ἀκαλλιέργητοι. Μυριάδες ἀσθενῶν πλασμάτων ἐμειναν ἀπροστάτευτα. Ἐλιπᾶνθη ἢ γῆ τῆς Θεσσαλίας ἀπὸ τὰς σάρκας ἀλικίμων νέων εὐρόντων μαρτυρικόν θάνατον ἐντὸς τῶν μεμολυσμένων στρατώνων. Πάντα ταῦτα πρὸς τί ἐγένοντο; Πρὸς ἓνα σκοπὸν, σκοπὸν ἱερὸν καὶ ὑψηλόν, τῆς διεκδικήσεως διὰ τῶν ὀπλων τῶν ἀπαραγράπτων ἐθνικῶν δικαιωμάτων, καὶ χάριν τοῦ σκοποῦ τούτου ἀκόμη ὑφίσταται τόσας κακουχίας ὁ στρατὸς καὶ τόσα βάρη τὸ ἔθνος.

Τώρα ὡς νὰ μὴ ὑπῆρχε πλέον ὁ σκοπὸς αὐτός, ὡς νὰ μὴ ἐγένετο τίποτε χάριν αὐτοῦ, ἐκστομίζεται ἢ ἀπαίσιος λέξις *ἀπίσω!* δηλαδή ἢ ἀτίμωσις, ὁ ἐξευτελισμὸς, ἢ ματαιώσις τῶν θυσιῶν, ὁ σφαγιασμὸς τοῦ μέλλοντος· καὶ ἐκστομίζεται μὲ ἀπάθειαν προστάγματος ὀρχηστικοῦ, πρὸς ἐκτέλεσιν μιᾶς *figuration* τετραχόρου! Τώρα ἀνακτώσιν αἴφνης τὴν λαλιάν τῶν οἱ κωφάλαοι εἰρηνικοί, ἀφοῦ ἐδόθη τὸ σύνθημα εἰς τὴν βουλὴν καὶ δημοσιεύεται ἐν εἴδει συγχαρητηρίων ἢ γνώμη δέκα δικηγόρων τῆς Τριπόλεως σήμερον, ὅκτῳ ὀδοντοῖατρῶν τῆς Χαλκίδος αὐριον, τεσσάρων πεταλωτῶν τοῦ Μεσολογίου μεθαύριον, ὅκτῳ νεκροθαπτῶν τῶν Πατρῶν τὴν ἐπομένην καὶ ἄλλων ὀσιομαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν τοῦ κόμματος, ὧν ἢ μνήμη ἐπιτελεῖται κατ' αὐτὰς εἰς τὰς ἐρημερίδας!

Τὸ εἶπε, λέγουν, καὶ ὁ Θεῖρος κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐκρήξεως τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου, προσπαθήσας νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἀσύνητον ὀρμὴν τοῦ πλήθους, ἀποκληθεὶς δὲ διὰ τοῦτο προδότης.

Τὸ εἶπε μάλιστα· ἀλλ' ὑπὸ ποίαις περιστάσεσι καὶ διὰ ποίους λόγους, ὡ ἀνιστόρητοι; Συγκρίνετε ἢ κατὰστασις τῆς αὐτοκρατορικῆς Γαλλίας τοῦ 1870 μὲ τὴν σημερινὴν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους; Ὁ πόλεμος ὃν ἐπιθυμεῖ τὸ ἔθνος ὡς κῆνα πόδρασταν ἀνάγκην, καὶ ὑπὲρ οὗ τοσαύτας ὑπέστη μέχρι σήμερον θυσίας, εἶνε πόλεμος γενόμενος ὑπὲρ τῆς κραταιώσεως φαύλης καταρρευούσης δυναστείας; Εἶχεν ἐπαρχίας γαλλικὰς ἐκεῖθεν τοῦ Ρήνου ὅπως ἀπελευθερωτῆ ἢ τότε ξιφουλκήσασα Γαλλία; Καὶ τὸ σπουδαιότερον μήπως ἢ Γαλλία, ἢ πλουσία καὶ εὐδαίμων Γαλλία, εἶχεν ὑποστῆ ὅπως ἢ πτωχὴ, ἀτυχὴς καὶ μικρὰ Ἑλλάς ἐπὶ ἑπτὰ ὄλους μῆνας ἐξωπλιζομένη ὑπέρογκα βάρη καὶ ἀπεριγράπτους θυσίας τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὠμίλει ὁ Θεῖρος;

Ἄν δὲν γνωρίζητε τὴν ἱστορίαν μάθετέ την καὶ ἂν τὴν γνωρίζητε, μὴ τὴν στρεβλώνητε. Ἐπειδὴ δὲ βλέπω ὅτι εὐχαρίστως ἀνατρέχετε εἰς αὐτὴν, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω ἐγὼ ἐν ἱστορικόν γεγονὸς καταλληλότερον.

Ὅτε ὁ Μαρδόνιος ἐστρατοπέδευεν εἰς Πλαταιάς, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ὑπὸ τὸν Περσικὸν Ἑλλήνων φοβηθέντες τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων συνεσκέφθησαν τὴν προτεραίαν τῆς πανεν-

δόξου μάχης και άπεφάσαν να υποχωρήσωσι νύκτωρ. Άλλ' εϊς τὸ συμβούλιον τῶν στρατηγῶν δὲν παρευρίσκετο τυχαίως άπουσιάζων ὁ άρχηγός τῶν Λακεδαιμονίων Ἄμομφάρετος, τραχὺς Σπαρτιάτης εἰς ἐκείνων οὐς εἰγέννα ἢ παρὰ τὸν Εὐρώταν πόλις πολὺ πρὶν ἐκλέξῃ αντιπροσώπους αὐτῆς τὸν κ. Βαλασσόπουλον, τὸν κ. Δημητρακάκην και τὸν κ. Ματάλαν.

Μαθὼν τὴν άπόφασιν μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του ὁ γενναίος Σπαρτιάτης ἠγανάκτησε και ἐδήλωσεν ὅτι αὐτὸς μὲ τὸ σῶμα του δὲν θά υποχωρήσῃ. Ἐπὶ τῆ παρατηρήσει δὲ τοῦ Πausανίου ὅτι πάντες οἱ στρατηγοὶ ἐψήφισαν τὴν υποχώρησιν, ὁ Ἄμομφάρετος ἀνήγειρε ἐκ τοῦ ἐδάφους μὲ τοὺς στιβαροὺς του βραχίονας λίθον ὀγκωδέστατον και ἔρριψεν αὐτὸν πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ άρχιστρατήγου τῶν Ἑλλήνων λέγων ὑπερηφάνως:

— Μὲ αὐτὴν τὴν ψῆφον ψηφίζω ἐγὼ νὰ παραμείνωμεν!

Ὁ άτρομητος Σπαρτιάτης εἰμεινε τῷ ὄντι εἰς τὴν θέσιν του και ἐφρονεῦθη τὴν ἐπαύριον ἠρωϊκῶς· ἀλλ' ἡ αντίστασις του ἢ ἀναχαιτίσασα τὴν ὄρμην τῶν βαρβάρων, παρέσχε καιρὸν εἰς τοὺς υποχωρήσαντας πράγματι διὰ νυκτὸς Ἑλληνας νὰ ἐπιστρέψωσι και νὰ κατατροπώσωσι τοὺς Πέρσας ἐξασφαλίζοντες τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος των.

Εὐρίσκεται κανεὶς Ἄμομφάρετος εἰς τὰς τάξεις σας; Ἐχει νεῦρα και μυῶνας νὰ δώσῃ τοιαύτην ψῆφον ὑπὲρ τοῦ μόνου μέσου ὅπερ ἡ τιμὴ και τὸ καθῆκον ὑπαγορεύει; Ἄς τὸ πράξῃ χωρὶς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ διστάσῃ.

Ἄλλ' ἰδοὺ άκουσίως ἀπὸ λίθου ἤρχισα τὸν λόγον και εἰς λίθον ἐτελείωσα. Μήπως εἶνε και τοῦτο οἰωνός ὅτι τὸ ἐπὶ τόσους μῆνας οἰκτρῶς παρατεινόμενον δράμα τραγικώτατον ἅμα και κωμικώτατον διὰ λίθων μόνον μέλλει νὰ τελειώσῃ;

Ἡρώδης ὁ Ἄττιυός

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ ρῆξις τοῦ κ. Τσάμπερλαϊν πρὸς τὸν Γλάδστονα και ἡ παραίτησις αὐτοῦ εἶνε ἤδη γεγονός ἀπὸ πολλοῦ τετελεσμένον.

Αἱ ἐφημερίδες μας, πάντοτε καλῶς πληροφορημέναι, δὲν ἔλειψαν και τὴν φορὰν αὐτὴν νὰ ἀναζητήσωσι τὰ αἴτια τοῦ σπουδαίου τούτου πολιτικοῦ συμβάντος, εὐρον δὲ ὡς κυρίαν ἀφορμὴν αὐτοῦ... τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα.

Μανθάνομεν ἐκ πηγῆς αὐθεντικῆς ὅτι και ἐκ τῶν ἡμετέρων ὑπουργῶν ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος προτίθεται νὰ παραιτηθῇ προσεχῶς διαφωνήσας πρὸς τὸν κ. Δηληγιάννην ἕνεκα τοῦ ἱρλανδικοῦ ζητήματος.

Μετὰ τὴν τελευταίαν ἐν τῆ βουλῆ ὁμιλίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, τὴν ἀποκαλύψασαν εἰς τὸ ἔθνος τὴν ἀγνωστομένην μέχρι τοῦδε ἐν αὐτῷ βιομηχανίαν ἡμῶν, ἀναγγέλλομεν εὐχαρίστως εἰς τὸ κοινόν ὅτι προσεχῶς ἰδρύεται ὑπὸ σπουδαίων κεφαλαιούχων και ἐπιχειρηματιῶν ἐν Πειραιεὶ

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΗΜΙΟΝΩΝ

εὐθηνῶν και καλλίστης ποιότητος, ἐντοπίας παραγωγῆς, ἐφοδιασθὲν διὰ τελειοτάτων μηχανῶν τῶν νεωτέρων συστημάτων κινουμένων δι' αἵτμου.

Ἐλπίζομεν δὲ λίαν προσεχῶς νὰ εὐρεθῶμεν εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ ἀναγγεῖλωμεν ὅτι τὸ αὐτὸ ἐργοστάσιον θέλει δυνηθῆ, τελειοποιούμενον καταλλήλως, νὰ ἐγκαινίσῃ και τὸ ἕτερον αὐτοῦ και σπουδαιότερον τμήμα τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας τῶν ἑλλων.

Μετὰ τὰς τελευταίας ἐν τῆ βουλῆ ὁμιλίας και συζητήσεις τηλεγραφοῦσιν ἡμῖν ἐκ τῶν συνόρων ὅτι τοῦ ἐκεῖθεν τῆς μεθορίου γραμμῆς στρατοῦ τὸ φρόνημα ἀνεπτέρωθη και διατελεῖ ἐξαιρετόν.

Ἡ πάντοτε ἐπὶ ἀνθελληνικῷ πνεύματι διακριθεῖσα « Gazette de Cologne » και πάλιν ἐπιτίθεται καθ' ἡμῶν ἐσχάτως προτρέπουσα τὰς Δυνάμεις νὰ μὴ λάβωσιν ὑπ' οὐδὲν ποσῶς τὰς αξιώσεις ἡμῶν και ἰσχυριζομένη ὅτι οὐδὲν θά τολμήσωμεν ν' ἀποπειραθῶμεν, εἰμεθα δὲ ἄπλοὶ φωνασκοὶ και τίποτε περιπλέον.

Mazette de Cologne, va!

Ἡ Πανεπιστημιακὴ βιβλιοθήκη τοῦ Βερολίνου ἀγγέλλεται ὅτι ἐπλουτίσθη ἐσχάτως διὰ τεσσάρων νέων εἰκόνων αἰτινες παριστῶσι τὸν διανοητικὸν βίον ἐν Παρισίοις, Βεῖμαρῃ, Ἄιδελβέργῃ και Ἀθήναις Ἀναμφιβόλως τὸ θέμα τῆς τελευταίας ταύτης πρέπει νὰ εἶνε ὅπως φανταστικόν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ

Τὴν 20 λήγοντος μηνὸς ἐτελεύτησεν ἐν ἡλικίᾳ ἐβδομήκοντα δύο ἐτῶν ἐν Πόρῳ ὅπου ἠσύχαζεν ἰδιωτεύων ὁ Δημήτριος Στ. Μπουντούρης. Τὸ ἐκλαμπρον αὐτοῦ ἐν τῆ κοινωνίᾳ και τῆ πολιτείᾳ στάδιον, ἐν ᾧ διέπρεψεν ἐπὶ γενεῖ, ἐπὶ πλούτῳ, ἐπὶ ἐλευθεριότητι, ἐπὶ μαθήσει και ἐπὶ σπανίοις διανοητικοῖς χαρίσμασι, ἐπεσικιάσθη κατὰ τὸ γῆρας αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἐνδείας και τῆς ἐκ τῶν κοινῶν ἀποχῆς· διὸ ἡ ἐπιλήσμων ματαιότης ἐφάνη φειδωλῇ περὶ τὸ θυμίαμα ὅπερ ἀφθόνως ἀπονέμει εἰς πᾶσαν τυχόν ἐκλείπουσαν ματαιότητα. Ἄλλ' ἡ ἡμετέρα ἐφημερίς — ὡς και ἄλλοτε ἔσχομεν ἀφορμὴν νὰ εἰπώμεν — εἶνε πινακοθήκη, ὅ,τι δὲ οἱ ἄλλοι παρέλειψαν νὰ πράξωσι, πράττομεν ἐκ δικαιοσύνης ἡμεῖς περισώζοντες εἰς τὰς παρούσας σελίδας τὴν εἰκόνα και τὴν μνήμην τοῦ Δημητρίου Μπουντούρη, ἀτομικότητος τὰ μάλιστα ἀξιολόγου και ἐνδιαφερούσης τῆς παρελθούσης γενεᾶς.

Γόνος μιᾶς τῶν πλουσιωτάτων και ἐπιφανεστάτων τῆς Ὑδρας οἰκογενειῶν, ἀπεδήμησε παιδίον ἐτι ἐκ τῆς πατρίδος του, πεμρθεὶς παρὰ τοῦ πατρός του μακρὰν τοῦ φοβεροῦ τῆς Ἐπαναστάσεως σάλου και τῶν ἐξ αὐτῆς κινδύνων. Ἀφοῦ δ' ἐπ' ὀλίγον διέτριψεν ἐν Κεφαλληνίᾳ, μετέβη εἰς τὴν Ἐσπερίαν πρὸς ἐκπαίδευσιν και διήνυσσε μετὰ σπανίας εὐδοκιμήσεως τὰς σπουδὰς του εἰς τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ Λύκειον τοῦ Eton. Κατὰ τὴν ἐκ Λονδίνου διάβασιν τοῦ κειμήστου Καποδιστρίου, κατερχομένου εἰς Ἑλλάδα ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ἡγεμονίαν, παρρουσιάσθησαν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ διαμένοντες ὁμογενεῖς, σὺν αὐτοῖς δὲ και ὁ Μπουντούρης. Ὁ ἐμφρων Κυβερνήτης παρώτρυνε τότε τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ σπουδάζοντας νεαροὺς Ἑλληνας νὰ μεταβῶσιν εἰς Ἑλβετίαν ὅπως τελειοποιήσωσι τὰς σπουδὰς των, ἀποκτήσωσιν ἐνταυτῷ και ἦθῃ αὐστηρότερα και ἀπλοικώτερα. — Ἄν μείνετε ἐδῶ, τοῖς εἶπε, θά καταντήσετε νὰ τρώγετε και τὰ κρύδια μὲ τὸ πηροῦνι! Τῆ συμβουλῆ τοῦ Καποδιστρίου πειθόμενος ὁ Μπουντούρης μετέβη και ἀπεπεράτωσε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν Γενεύῃ, συμπληρώσας αὐτοῦ χάρις εἰς τὴν ἐκτακτον αὐτοῦ εὐφυίαν και φιλομάθειαν τὴν ἀπαράμιλλον ἐκείνην μόρφωσιν ἐφ' ἣ διεκρίθη καθ' ἅπαντα τὸν μετέπειτα βίον. Δεκαοκταέτης μόλις διωρίσθη γραμματεὺς τῆς ἐν Μονάχῳ ἑλληνικῆς πρεσβείας μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου πρέσβεως ἐν ἔτει 1833· ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δ' ἐκείνης μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐπὶ τῆς νῦν βασιλείας διετέλεσε πρεσβευτῆς ἐν Πετρούπολει ἡ διπλωμα-